

Studio Muzyki Elektroakustycznej

Katedra Kompozycji
Akademia Muzyczna w Krakowie

KONCERT

w ramach Jubileuszu

30-lecia SME

Sala Kameralna

Akademii Muzycznej w Krakowie

ul. Św. Tomasza 43

czwartek, 18 grudnia 2003 roku

godz. 18.00

promocja nowej płyty Studia

wykonawcy:

Mariusz Pędziątek – obój

kwartet smyczkowy w składzie:

Mateusz Jędrysek – skrzypce

Estera Kawula – skrzypce

Mariusz Grochowski - altówka

Łukasz Szymakowski – wiolonczela

**Magdalena Długosz, Anna
Zawadzka-Gołosz, Jacek Partyka**

projekcja dźwięku

James Ogburn, Marek

Chołoniewski

przetworzenia elektroakustyczne

program:

Anna Maciejasz-Kamińska

Idheus na taśmę 5'02"

Ton Bruynél

Soft Song na obój i taśmę 8'05"

Magdalena Klapper-Rybicka

Instrument-Area I na taśmę 9'51"

Anna Zawadzka-Gołosz

Glissbigliando na obój i taśmę

11'49"

Jacek Partyka

Tak się maluje

na taśmę 4-kanalową 13'48"

James Ogburn

Życiowy cykl

demokratycznego państwa

na kwartet smyczkowy i przetworzenia

25'

Anna Maciejasz-Kamińska

ukończyła kompozycję oraz teorię muzyki (z wyróżnieniem) w klasie Bogusława Schaeffera w krakowskiej Państwowej Wyższej Szkole Muzycznej. Jest laureatką konkursu kompozytorskiego im. Grzegorza Fitelberga (*Przemiany*) i Konkursu Młodych ZKP (*Il piu et il meno*). W kompozycji preferuje konstrukcje sonorystyczne uzyskane z materiału instrumentalnego przekształconego elektronicznie bądź też na drodze preformacji naturalnych. Jej poszukiwania koncentrowały się także wokół znaku graficznego, będącego zarówno elementem partyturowego zapisu parametrów dźwięku

jak i struktur wielopłaszczyznowej determinacji formy.

Partytury muzyki graficznej Anny Maciejasz-Kamińskiej eksponowane zostały na wystawach połączonych z koncertami monograficznymi a utwory były wykonywane w kraju i za granicą. W ramach festiwalu *World Music Days, Stockholm, Helsinki* w 1978 został wykonany utwór pt. *Mobile* na wiolonczelę solo, a *Altitude 1* (na taśmę) na festiwalu *Warszawska Jesień* w 2001 r.

Kompozycja *Idheus* powstała na przełomie 2002/2003 roku. Materiałem wykorzystanym do przetworzeń elektroakustycznych były wyłącznie dźwięki skrzypiec. Konsekwentnie trzymając się tego założenia wszystkie barwy uzyskane zostały z 14-tu obiektów jako podstawy konstrukcji struktur brzmieniowych. W *Idheus*, części następują po sobie w sposób komplementarny. Wariatywność dźwięków, ekspresja kontrastu barw i energetyki, uzyskane na drodze transformacji we wszystkich kierunkach składowych funkcji sonorystycznych, stały się zasadą zbudowania także formy utworu. Kompozycję zrealizowałam w prywatnym studio komputerowym. *Idheus* wykonana została na festiwalu *Synthese 2003* w Bourges *Dziękuję panu Januszowi Miryńskiemu za nagranie materiałów skrzypcowych.*

AMK

Ton Bruynél urodził się w 1934, zmarł w 1988 w Mailly. W latach 1952 - 1956 studiował fortepian u Wolfganga Wijdeveld w Konserwatorium w Utrechcie. W początkach swojej twórczości nterosowała go szczególnie muzyka konkretna. Pracował w studiach muzyki elektronicznej uniwersytetów w Utrechcie i Delft, a także w Instytucie Sonologii. W 1957 zbudował swoje własne studio w Utrechcie – pierwsze prywatne studio w Holandii, specjalizujące się w łączeniu muzyki elektronicznej z akustyczną. W latach 1970 – 80 był wykładowcą muzyki elektronicznej w Konserwatorium w Utrechcie. Otrzymał wiele prestiżowych nagród, jego utwory były wykonywane na najważniejszych festiwalach muzyki współczesnej na całym świecie. *Soft Song* został skomponowany w 1974 w prywatnym studio kompozytora. Partytura zapisana jest za pomocą symbolicznej notacji grafiki proporcjonalnej zredukowaną po podstawowych znaków – zdarzeń w partii taśmy i linearnej partii oboju.

Magdalena Klapper-Rybicka, ur. 1973 w Krakowie. W 1993 ukończyła klasę fortepianu w PSM II stopnia im. W. Żeleńskiego w Krakowie. W latach 1992-1997 studiowała informatykę w Katedrze Informatyki na Wydziale Elektrotechniki, Automatyki i Elektroniki Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie. Studia realizowane wg indywidualnego programu obejmowały dodatkowo zagadnienia związane z akustyką, inżynierią dźwięku oraz analizą, syntezą i cyfrowym przetwarzaniem dźwięku. W roku 2001 obroniła rozprawę doktorską na temat zastosowania metod sztucznej inteligencji w analizie dźwięku. Od roku 1994 działa w Studio Muzyki Elektroakustycznej Akademii Muzycznej w Krakowie, początkowo ucząc się kompozycji muzyki elektroakustycznej i komputerowej pod kierunkiem prof. J. Patkowskiego i M. Długosz, a później realizując kolejne utwory i biorąc udział w programach Studia, również dydaktycznych. W latach 1996-97 uczyła się kompozycji pod kierunkiem prof. Z. Bujarskiego.

Najważniejsze utwory: *adesą TN* (1996), *Tiergarten. 3rd Level of Gaiety* (1997), *Instrument-Area I* (1998). *Instrument-Area I* to utwór na taśmę, napisany na przełomie 1997/98 roku na zamówienie Studia Eksperymentalnego Polskiego Radia. Materiał dźwiękowy przygotowany do realizacji utworu składał

się głównie z dźwięków instrumentów dętych drewnianych i blaszanych, nagranych w warunkach bezpogłosowych. Komputerowe przetworzenie tego materiału polegało przede wszystkim na "dołączeniu" do dźwięków instrumentów nietypowych, zaprojektowanych przeze mnie efektów pogłosowych. Dźwięki instrumentów dętych są uzupełnione przez dwie grupy dźwięków syntetycznych. Naśladują one również brzmienia instrumentalne: struny i instrumentu perkusyjnego. Utwór został zrealizowany w oparciu o program *Csound*. Wykorzystałam w nim własne algorytmy syntezy i przetwarzania dźwięku. Efekty pogłosowe do dźwięków klarnetu opracowane zostały z wykorzystaniem operacji splotu dźwięku ze specjalnie zaprojektowaną próbką szumu. Współczesna technika komputerowa umożliwia dużą ingerencję w strukturę dźwięku. Pozwała więc na określenie nowych możliwości technicznych i barwowych instrumentów muzycznych, które nie pokrywają się z możliwościami instrumentów akustycznych. To nowy obszar dla poszukiwań estetycznych..

Anna Zawadzka-Głosz urodziła się w Krakowie. Studiowała teorię muzyki i kompozycję pod kierunkiem Krystyny Moszumańskiej-Nazar w Akademii Muzycznej w Krakowie (dyplom w 1987 r). W latach 1986-87 uzupełniała swoje studia kompozycji w Folkwang Hochschule für Musik, Theater und Tanz w Essen-Werden (Niemcy) u Wolfganga Hufschmidta. Współpracowała ze Studiem Eksperymentalnym Polskiego Radia w Warszawie i Studiem Muzyki Elektroakustycznej Akademii Muzycznej w Krakowie. W latach 1983-86 brała udział w Międzynarodowych Kursach dla Młodych Kompozytorów w Kazimierzu Dolnym nad Wisłą studiując u W.Lutosławskiego, Y.Xenakis, W.Szalonka, M.Shinohary, F.B.Mache. W jej dorobku twórczym znajdują się utwory kameralne, symfoniczne i elektroakustyczne, wykonywane na najważniejszych festiwalach muzyki współczesnej w kraju i za granicą (Belgia, Holandia, Finlandia, Norwegia, Japonia, Niemcy, Francja, Rosja, Słowacja, Ukraina). W Akademii Muzycznej w Krakowie prowadzi klasę kompozycji i wykład przedmioty teoretyczne.

Glissbigliando na obój i taśmę został napisany na zamówienie Studia Eksperymentalnego Polskiego Radia w Warszawie. Realizacja utworu nastąpiła w roku 1997 przy współpracy Ewy Guziółek-Tubelewicz. Kompozycja dedykowana jest Kazimierzowi Dawidkowi, znakomitemu polskiemu obojście mieszkającemu w Niemczech. On też był pierwszym wykonawcą utworu podczas X Dni Muzyki Kompozytorów Krakowskich. Partia taśmy opiera się w większości na materiale konkretnym (przetworzone dźwięki oboju, perkusji, efekty specjalne). Jej znaczenie w utworze jest równorzędne z rolą partii oboju; obie warstwy pomyślane są jako koncertujące.

Preferuję dwie przeciwstawne techniki operowania dźwiękiem – ruch ciągły (glissando) i ruch "nieciągły", wynikający z kolorystyki figur ornamentalnych (bisbigliando – różne typy tremolanda, "trzepotanie" itp.). Ścierając się tworzą dramaturgię o różnym stopniu intensywności. Dziękuję wszystkim, dzięki którym utwór mógł powstać – szczególnie mojej realizatorce Ewie Guziółek-Tubelewicz i Kazimierzowi Dawidkowi, z którym konsultowałam partię oboju.

Anna Zawadzka-Głosz

Jacek Partyka ur. 1963 w Łodzi. Studiował kompozycję u prof. K.B.Przybylskiego i teorię muzyki w łódzkiej Akademii Muzycznej. Obecnie wykładowca w Studio Muzyki Komputerowej łódzkiej uczelni. Kompozycja **Tak się maluje** z 1994 roku wykorzystuje materiał etniczny z Maroka przetwarzany wyłącznie na

mikserze Yamaha 03D za pomocą sygnałów sterujących MIDI.

James Ogburn studiuje kompozycję i teorię muzyki w Central Washington University w Ellensburgu. Studiował kompozycję pod kierunkiem Marka Polishooka, Davida Asplina, Marka Chołowieckiego, Wojciecha Widłaka i Freda Squatrito. Nie jest wykonawcą, ale ćwiczy regularnie grę na gitarze, fortepianie, trąbce, skrzypcach, wiolonczeli, mandolinie i swoim głosem. Początkowo kierował się elementami narracji, jego kompozycję poszukują zrozumienia i tłumaczenia polityki, kultury, emocji and filozofii. James Ogburne otrzymał stypendium (CWU Music Department Overseas Compisition Dziekana. Jeśli masz problem z jego rozpoznaniem to pewnie z powodu jego nowej fryzury.

Cykl życiowy demokratycznego państwa na kwartet smyczkowy

W roku 1750 Alexander Tyler napisał proroczy esej o losie demokratycznych rządów. W pracy tej wskazywał na właściwy im model ewolucji w antydemokratycznym kierunku: "...od niewolnictwa do uduchowionej wiary; od uduchowionej wiary do wielkiej odwagi; od odwagi do wolności; od wolności do bogactwa; od bogactwa do samozadowolenia; od samozadowolenia do apatii; od apatii do zależności; od zależności z powrotem do niewolnictwa." Na początku dziejów niepodległych Stanów Zjednoczonych idealizm wzięt górę nad rozsądkiem i rewolucjoniści wystąpili przeciw największej wówczas potędze militarnej świata. Garstce obrazoburców udało się pobudzić wiarę i odwagę w poczuciu słuszności walki o niepodległość. Dzięki uduchowionej wierze rewolucja przezwyciężyła stosunki zależności i w następnym wieku stopniowe poszerzenie obszaru wolności zbiegło się z emancypacją poszczególnych części amerykańskiego społeczeństwa. W 20. wieku mój kraj

doświadczył gorączki bogactwa. Osiągnięto je wielkim kosztem poniesionym przez inne narody. W tym okresie prowadzono „wojnę o zakończenie wszystkich wojen”.

Amerykański przemysł, a zwłaszcza jego magnaci osiągnęli wielkie zyski dzięki sprzedaży i eksportowi broni, surowców i innych „niezbędnych” rzeczy wszystkim stronom konfliktów. Jednocześnie przygotowano w ten sposób scenę nowej, o wiele bardziej intratnej wojny – II Wojny Światowej.

Wszystkich, którym ten pogląd wydaje się zbyt cyniczny zachęcam do przeczytania *Declarations of Independence* Howarda Zinna lub *Deterring Democracy*

Norma Chomsky'ego. Dalsze przemyślenia doprowadziły mnie do wniosku, że wpływ Ameryki na przebieg tych wojen i osiągnięcie w ten sposób zysków nie były w 20. wieku wyizolowanymi zjawiskami.

W atmosferze samozadowolenia machinacje międzynarodowego handlu mogą łatwo służyć garstce uprzywilejowanych kosztem olbrzymiej większości. Ogólnie sprzeciwiam się polityce międzynarodowej prowadzonej przez rządową administrację w 20. wieku.

Przerażeniem napawają mnie zwłaszcza działania podejmowane w ramach doktryny Monroe'go – imperialistyczna polityka narzucona ludom zachodniej półkuli w imię „bezpieczeństwa narodowego”. Interwencjonistyczna polityka Stanów Zjednoczonych na Bliskim Wschodzie, w Afryce i w Azji była katastrofą dla miejscowej ludności.

Uważam, że przeciętny Amerykanin wykazuje apatię wobec tych problemów. Jestem przekonany, że polityczna apatia służy i jest wytwarzana przez interesy korporacji. Zaślepiła nas akceptacja paradygmatu konsumpcjonizmu. Wywołująca odrętwienie umysłu telewizja odbiera nam zdolności uczestniczenia w większości sfer życia politycznego. Kultura

reklamowych sloganów przeniknęła nasze indywidualne życie. Indywidualna osobowość stała się przedmiotem manipulacji („Bądź sobą, pij Dr. Pepper! – jeśli ja będąc sobą piję Dr. Pepper i ty również pijesz Dr. Pepper, czy ty przez to stajesz się mną? A może ja staję się tobą? Przepraszam za dygresję). Postępująca centralizacja zasobów finansowych umożliwiła prywatną kontrolę nad rządem federalnym, mediami i polityką międzynarodową. Dążąc do hegemonii, korporacje wywierają wpływ na rządy obcych państw na niekorzyść ich obywateli. To wszystko skłania mnie do postawienia pytania: Jeśli Alexander Tyler prawidłowo opisał przeciętny cykl życiowy demokratycznego państwa, to co czeka na nas za najbliższym zakretem?
James J. Ogburn, Ellensburg, WA, 20 kwietnia 2003

Mariusz Pędziątek (ur. 1956, Kraków)
Studiował w krakowskiej Akademii Muzycznej w klasie oboju E. Szcześniaka, także uczesniczył w kursie mistrzowskim Lothara Kocha w Sion (Szwajcaria). Był założycielem i kierownikiem Krakowskiego Kwartetu Obojowego, członkiem założycielem Stowarzyszenia Artystycznego "Muzyka Centrum", członkiem zespołu Grzegorza Turnaua. Wiele koncertuje w kraju i za granicą, jako solista i kameralista, występując m.in. na festiwalach "Warszawska Jesień", Mixer-Media Festival w Brukseli, "Poznańska Wiosna Muzyczna", Festiwal "Aspekte" Salzburg, Penderecki Festiwal, Światowe Dni Muzyki w Warszawie. Nagrywał dla Polskiego Radia, Radio France, Magyar Radio, Polskich Nagrań i wytwórni płytowej Wergo. Był jurorem Konkursu Wykonawców Muzyki Współczesnej w Warszawie. W 1993 roku był wykładowcą Internationale Akademie für Neue Komposition w Schwaz (Austria) oraz Letnich Kursów Muzyki Współczesnej w Krakowie.